

कधी गुंजते रानारानात शीळ, कधी झुलवितो सावळा घननीळ,
कधी धुंद होई लपविला चाफा मनात, कधी शोभतो तोच चंद्रमा नभात
फोफावतो कधी वाटेवरी मत्त वारा, स्वरांच्या नभी पुन्हा उगवतो 'शुक्रतारा'

कधी सांगतो हास सखी शेजारीणीला, स्मरतो कधी त्या दिल्या वचनाला
भातुकलीचा मांडतो खेळ सारा, अधुरी कहाणी, अधुरा पसारा
बनी केतकीच्या नाचतो मयूर, हिरव्या ऋतुचा बरवाच सूर
असा रंगतो भाव, भावात रंग, समृद्ध वारशाचा संगीत संग
स्मृतींचा अत्तरी हा सुगंधित वारा, घेऊनि येतो पुन्हा 'शुक्रतारा'
—धनश्री लेले

मोरया प्रकाशन

शुक्रतारा

शब्दांकन : सुलभा तेरणीकर

